

Momente sublimе oferite de copii și tineri

A-ncerca să vorbești foarte laudativ despre unitățile școlare din zona Rădăuților, mai ales pe lini culturale, n-ar fi ceva ieșit din comun. Absolut în toate unitățile de învățământ preuniversitar de aici se desfășoară o activitate bogată. Personal am constatat că înțe conducerea de școli, colectivele de profesori și de elevi și părinți este stabilită o puternică legătură afectivă care, se poate constata de-un observator obiectiv, se cimentează de la un an la altul ani de la trecerea în eternitate a lui Mihai Eminescu, „voievodul limbii românești”.

Colegiul național „E. Hurmuzachi” este unitatea școlară de la care am primit întotdeauna un sprijin competent în organizarea acțiunilor culturale organizate în colaborare sau sub egida Societății pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina. Așa s-a întâmplat și în acest iunie când, conform tradiției și obiceiului, am organizat comemorarea a 129 de trecerea în eternitate a „voievodului limbii române”.

Întreaga activitate a fost organizată de doamna Carmen Andronachi, președinte al SCLRB, sub deviza „Mihai Eminescu- etalon al poeziei românești”, după cum s-a exprimat acad. Zoe Dumitrescu-Bușulenga, alias Maica Benedicta. VCU o anunță contribuție averit și Școala Gimnazială Dornesti, grupul de copii fiind instruit de prof. pens. Genovaeva Filip și preotul Tiberiu Fedoreanu. Spectatori au fost elevii ai claselor a X-a și a XI-a de la colegiul organizator, profesori și membri ai SCLRB.

Doamna Carmen Andronachi, moderatoare, a deschis manifestarea pornind de la rugămintea Maicii Bene-

dicra: „Așărați-l pe Mihai!”. A arătat că, datorită activității și idealurilor pe care le-a avut, Eminescu a trecut în veșnicie încă din timpul vieții. Aceasta a fost primul moment al activității.

Momentul al doilea l-a constituit evoluția celor 17 copii din Dornesti care-au prezentat un program artistic sub genericul „Eminescu și pădurea”, pornind de la articolul cu același nume publicat de Eminescu în anul 1880, prin care el s-a ridicat în apărarea pădurilor din România.

Autoorul scenariului a folosit, în mod strălucit, poeziile lui Eminescu în care acesta a cântat pădurea, sub toate aspectele ei, dar și cântecule scrise pe versurile Poetului. Înăntuirea acestora a fost foarte reușită, logică și armonioasă. Dar a introdus și cântece populare despre pădure (și sunt destule), codru, copaci de diferite specii. Toți copiii au recitat frumos, dar parcă elevii Iulia Istrăcoale, Dăian Iulia au interpretat magistral poeziile „Rugăciunea unui dac” și „Legământ” de Grigore Vieru. Iar Noelia Ciobotar și Teodora Costiuc, la aceeași cotă, au interpretat cântece. Grupul și-a încheiat evoluția interpretând cântecul „Eminescu” pe versurile lui Grigore Vieru.

Preotul Fedoreanu a evocat activitatea doamnei Filip arătând că este întotdeauna disponibilă pentru activități culturale. La toate solicitările, școlii sau ale bisericii, răspunde prezent. A făcut și o călduroasă pleo-
doarță pentru cunoașterea operei lui Mihai Eminescu.

Momentul al treilea l-a constituit intervenția a trei adolescente din clasa a XI-a-F de la colegiul organizator. Este vorba de Simina Lazăr,

Dana-Daniela Bezuhanici și Georgiana Onica, pregătite de doamna Andronachi. Cele trei frumoase adolescente ne-au încântat cu cunoștințele lor despre Eminescu și opera sa. Au arătat importanța citirii operei lui Eminescu, de-al simți și de-al transmite și altora. Citate celebre extrase din opera Poetului sau spuse de oameni importanți de cultură despre Eminescu și creația sa ne-au fost aduse la cunoștință. Au comentat saluturi folosite de Eminescu: „Trăiască națta!”, arătând de ce-l folosea. Au prezentat date și comentarii despre copilul și adolescentul Eminescu. Suci-
cintă, interesantă, superbă prezentare! Au conchis: „Eminescu a fost și el un om, cu toate păcătele omului.”

Și-a-vent și al patrulea moment foarte interesant. La rugămintea moderatoarei, au intervenit adolescenți din sală, și nu numai. Astfel Andreea Pralipcean (clasa a

X-a-B) a mulțumit pentru momentul fierar prezentat, regretă pensionarea doamnei Andronachi și-i urează multă sănătate și ani mulți de pensie.

Elevul Samuel Gherasim (a X-a-A) i-a îndemnat pe toți să devină și să rămână iubitori de cultură, folosind tot ce ne pune la dispoziție țara noastră. Foarte interesantă a fost comentarea versului, „Nu credeam să-nvăt a muri vreodată” a lui Eminescu.

Prof. Cristina Amfimov a rămas impresionată de nivelul cunoștințelor acestor elevi de colegiu, precum și părerile lor avizate despre creația eminescană. Le-a recomandat să citească mult, mult, foarte mult.

Dar a venit un punct culminant: pledoaria, căci a fost o adevărată pledoarie, a tinerii Naomi Baciu. La îndemnat pe toți să facă în așa fel încât să cunoască cât mai multe lucruri din opera poetului. Dar, prin întrebarea următoare a pus capac la toate: Care

prin civilizație pierdem cultura? Nașteptat răspunsul din sală, pentru că și-a răspuns singură. A conchis: pe Eminescu trebuie să-l considerăm un exemplu demn de urmat. Interesant este faptul că-n timpul pledoariei a fost un adevărat argint viu, n-a stat o secundă în loc, completându-și pledoaria, la fel ca un avocat la bară, cu mesaje non verbale. Mă întreb pe bună dreptate: de ce bunul Dumnezeu îi înzestrează numai pe unii cu de toate: frumusețe, inteligență, filosofie?

Domnul învățător Gheorghe Dascăi a recitat poezia „Când amintire...”, apoi a prezentat o anecdotă despre un student care s-a prezentat la examen fără să știe nimic.

Domnul prof. Petru Bejinariu a apreciat la superlativ tot ce s-a prezentat în fața noastră și-a promis că la următoarea activitate va povesti despre întâmplările cu Zoe Dumitrescu-Bușulenga (Maica Benedicta) și Grigore Vieru.

La rândul meu și eu l-am felicitat din toată inima pentru întreaga activitate, dar am avut ceva în plus cele trei fete, care m-au uimit cu cele ce ni le-au povestit. Nu i-am uitat nici pe copilașii din Dornesti și îndrumătorii lor. Recitatorilor și fetelor care-au cântat le-am promis și le voi da până la serbarea de sfârșit de an câte o carte.

La semnalul preotului Fedoreanu copiii au început să cânte „la muși ani!”. Doamnei profesoare Carmen Andronachi cu prietelui ieșirii domniei sale la pensie, angrenându-se toți spectatori în intonarea acestei urări.